

nyttes som Led i Lønkampen. Ikke et eneste Skridt længere gaar Arbejdsgivernes Ret til Krav om Kontrol.

Nu kom saa i Aarene 1916, 1917 og 1918 de ekstraordinære Tilskud, som tilslørede Kassernes Forhold som Forsikringskasser, og jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) i, at vi alle har Interesse i, at denne Tilsløring paa ny ophører, at vi kommer over til, at Kasserne paa ny bliver Forsikringskasser, og jeg indkasserer til Benyttelse og til videre Forhandling, hvad det ærede Medlem fra Skern sagde, at han er villig til paa sit Partis Vegne at tilsige Kasserne i en Overgangstid et ekstraordinært Tilskud, indtil man kan komme ind i fuldstændig ordinære Forhold. Jeg kommer her saa naturligt til at tale om den lille Lov om Forlængelse af den gældende ekstraordinære Understøttelse. Maa jeg dér have Lov til at sige, at det radikale Venstre deler Ønsket om, at den ordinære Forsikring kan træde i Kraft fra 1. Januar med det ekstraordinære Tilskud, som det ærede Medlem fra Skern for sit Partis Vedkommende tilsagde. Det vil sige, at der er tre Partier, som tilsiger dette Tilskud i Folketinget, og jeg haaber stadig paa, at vi faar det fjerde med. Men det vil altsaa sige, at der er et Tilsagn om i en Overgangstid at give et ekstraordinært Tilskud, og da vil Arbejdsløshedskasserne vedvarende faa Støtte af det offentlige, i alt væsentligt antagelig i det Omfang, i hvilket de hidtil har haft det ekstraordinære Tilskud. Jeg mener, at der maa være en Vej frem til Overenskomst ud fra dette Udgangspunkt.

Det radikale Venstre, ønsker for sit Vedkommende ikke, at Loven, hvis det ikke er nødvendigt, forlænges paa 3 Maaneder. Man kunde jo tænke sig Forlængelser paa 1 Maaned ad Gangen; det vilde være en Spørgsmaal, og naar Folketinget sagde til det Udvalg, vi nedsætter, at dette skal være en Spørgsmaal for det paagældende Udvalg til at skynde sig og gøre sig færdigt saa hurtigt som muligt, dette, at Loven kun forlænges fra Maaned til Maaned, skulde jeg næsten tænke mig, at vi kunde opnaa, at Loven blev forlænget i kortere Tid end til 31. Marts, stadig med den Reservation, at det selvfølgelig ikke maa skade eller forringe Arbejdsløshedskassernes Chance til at faa et ekstraordinært Tilskud, indtil de kan komme ind i ordinære Forhold. Jeg udkaster denne Tanke som Forhandlingsgrundlag, at man i Stedet for at forlænge paa 3 Maaneder forlænger, hvis det

er nødvendigt — hvad vi kan se allerede i December —, paa Maaned for Maaned med Haab om, at vi i alle Tilfælde bliver færdige i Løbet af Januar, hvilket jeg ogsaa tror efter de ikke meget store Uoverensstemmelser, der har vist sig, maatte være muligt.

Men for at undgaa al Misforstaaelse siger jeg til det ærede Medlem fra Skern, at min Forudsætning er, at dette ikke kommer til at virke præjudicerende eller til Skade for det ekstraordinære Tilskud, som Overgangstiden nødvendiggør, til Arbejdsløshedskasserne. Naar vi saa ad denne Vej, som jeg haaber, vi skal komme overens om, er kommet tilbage til Arbejdsløshedskasserne som Forsikringsinstitution, maa jeg sige, at jeg ikke finder det urigtigt, men tværtimod ret rigtigt — i alt væsentligt endogsaa rigtigt —, hvad Arbejdsløshedsnævnets Arbejdsløshedskassemedlemmer har udtalt, at der ikke har været Tid til at prøve Loven af 1914, hvorvidt den var overensstemmende med det rette eller ikke, thi nogle faa Maaneder er ikke en Prøvetid i saa Henseende. Men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at i den Henseende kaster de ekstraordinære Forhold, hvor Forsikringstanken har været tilsløret, deres Skygge ind over de ordinære Forhold, at der under de ekstraordinære Tilstande er blevet afsløret Muligheder for Misbrug, som man ikke var klar over i 1914, og som det er i alles Interesse at faa ud af Verden. Maa jeg her have Lov til at sige til Minister Stauning, at det er en kedelig Form, den Lov har faaet. Jeg var saa glad over, at Valglovsforslaget, som den højtærede Indenrigsminister Rode forelagde forleden, skønt det i sit Afsnit B. kun medførte forholdsvis faa Ændringer, fremtraadte som et Forslag om Valglov og ikke som Ændringer af Ændringer eller delvis Ændringer af Ændringers Ændringer. Nu staar vi overfor dette Lovforslag om Ændring af Loven om Arbejdsløshedskasserne i Stedet for overfor et Arbejdsløshedskasse-Lovforslag. Det er Meningen, at denne Lov, som vi nu kommer til, skal give en Grundlov for Arbejdsløshedskasserne, og saa vilde en hel Lov have været meget behagelig og vilde have været lettere for alle Parter, selv om jeg vel ser, at der er en Ret til at optrykke Loven, saaledes som den kommer til at se ud. Men ogsaa under Forberedelsen vilde det have været lettere for alle, om den havde faaet Form af en Lov om Arbejdsløshedskasserne. Det er en kedelig